

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 431/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZĘŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Bełchatowie II Wydział Karny z dnia 19 grudnia 2022r. w sprawie o sygn. akt II K 1132/19

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

Granice zaskarżenia

<i>Kierunek i zakres zaskarżenia</i>		
# na korzyść	# w całości	

# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

Ustalenie faktów

Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	K. K. (1)	Z zeznań J. S. dopuszczonych wynika, iż K. K. (1) wraz ze swoim bratem P. K. oferowali i sprzedali na rzecz spółki (...) mleko z podrobionym znakiem A. w kwietniu 2017 r, przy czym ówczesnie mleko to było magazynowane w S. przy ul. (...). J. S., po zatrzymaniu przez policję towaru,	Zeznania J. S.	k 1706-1715, k 1716-1717, k 1718-1719, k 1726-1729, k 1731-1734, k 1735-1737

		który zakupił od oskarżonego i jego brata informował ich telefonicznie wprost o tym fakcie.		
2.1.1.2.	K. K. (1)	<p>Świadek kontaktował się z K. K. (1) w 2016 roku w sprawie zakupu mleka w proszku o nazwie A.. Po analizie zdjęć tego produktu oferowanego przez oskarżonego stwierdził, że kody (...) na produktach są takie same, a powinny być różne, brak było certyfikatów legalności pochodzenia produktu. Przekazał oskarżonemu, że mleko to nie jest oryginalne. Po około 2 miesiącach oskarżony skontaktował się ze świadkiem z nową ofertą. M. S. (1) przyjechał do firmy oskarżonego „Kwiaty Sztuczne w okolicy miasta Ł.”. Oskarżony poinformował, że kupuje towar od firmy niemieckiej, która zaopatruje się w we Francji w hurtowni farmaceutycznej, co sprawdził osobiście. Poinformował oskarżonego, że na rynku polskim</p>	Zeznania M. S. (1)	k 1279-1282

		<p>90% tego produktu jest podrobione. Oskarżony zapewnił, że towar będzie po około miesiącu. M. S. (1) po tym okresie znowu przyjechał do firmy oskarżonego i porobił zdjęcia produktom i certyfikatom. Stwierdził błędy w opisie na opakowaniach, o czym poinformował oskarżonego. Oskarżony zapewniał o legalności tego produktu, tłumacząc że błędy na opakowaniach mają charakter produkcyjny i stąd okazyjne cena. M. S. (1) uznał, że mleko to nie jest legalne i nie dokonał jego zakupu.</p>		
2.1.1.3.	K. K. (1)	<p>Świadek kontaktował się z K. K. (1) w 2015 roku i w 2016 roku w sprawie zakupu mleka w proszku o nazwie A. w siedzibie jego firmy pod Ł., który ostatecznie przekierował ją do swoich dostawców. Poszczególne dostawy były kwestionowane z powodu nieautentyczności produktu.</p>	Zeznania A. C.	k 1408-1418, k 1456-1457

2.1.1.4.	K. K. (1)	Faktury były wystawione przez firmę (...), a potwierdzenie wskazuje, że firma oskarżonej otrzymała przelew od podmiotu chińskiego.	Faktura nr (...) z dnia 17 grudnia 2017 roku Faktura nr (...) z dnia 5 grudnia 2017 roku Potwierdzenie przelewu zagranicznego z dnia 7 grudnia 2017 roku	k 1966, k 1967, k 1968
2.1.1.5.	K. K. (1)	Na terenie Niemiec zostało zainicjowane postępowanie karne związane autentycznością mleka pochodzącego z transakcji organizowanej przez K. D..	Wyciąg z konta spółki (...) potwierdzający płatność dokonaną przez firmę (...) w dniu 16.11.2017 oraz płatność od (...) na rzecz O. 4 B. w dniu 20.11.2017r; Faktura z 9.11.2017 r. na sprzedaż mleka (...) pomiędzy (...), a (...); Dokument przewozowy z dnia 22.11.2017r., gdzie jako nadawca wskazany jest O. 4 B., a jako odbiorca (...), a miejsce docelowe (...), miejscowość P.; Wniosek o ściganie złożony elektronicznie przez (...) na terenie Niemiec.	K 2052-2062
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

2.1.2.1.				
----------	--	--	--	--

Ocena dowodów

Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
2.1.1.1	Zeznania J. S.	Zeznania J. S., M. S. (1) i A. C. w sposób niezależny przedstawiają działalność K. K. (1) w zakresie handlu mlekiem A. przed popełnieniem przedmiotowych czynów, i wskazują, że oskarżony ten miał świadomość, iż oferowany przez niego produkt nie jest autentyczny. Brak jest podstaw, aby je kwestionować
2.1.1.2	Zeznania M. S. (1)	Jak wyżej
2.1.1.3	Zeznania A. C.	Jak wyżej
2.1.1.4 2.1.1.5	Faktura nr (...) z dnia 17 grudnia 2017 roku Faktura nr (...) z dnia 5 grudnia 2017 roku Potwierdzenie przelewu zagranicznego z dnia 7 grudnia 2017 roku Wyciąg z konta spółki (...) potwierdzający płatność dokonaną przez firmę (...) w dniu 16.11.2017 oraz płatność od (...) na rzecz O. 4 B. w dniu 20.11.2017r; Faktura z 9.11.2017 r. na sprzedaż mleka (...) pomiędzy (...), a (...); Dokument przewozowy z dnia 22.11.2017r., gdzie jako nadawca wskazany jest O. 4 B., a jako odbiorca (...), a	Dowody te mają charakter urzędowy, jednakże dokumentują jedynie wskazane w nich dane. Dowody te nie przeczą jednak, że oskarżony uczestniczył w obrocie towarów z podrobionym znakiem towarowym. Na terenie Niemiec zostało zainicjowane postępowanie karne związane autentycznością mleka pochodzącego z transakcji organizowanej przez K. D.. Okoliczności te wynikają z dokumentów urzędowych lub

	miejsce docelowe (...), miejscowość P.;Wniosek o ściganie złożony elektronicznie przez (...) na terenie Niemiec	prywatnych, co do których brak jest podstaw, aby je kwestionować.
--	---	---

Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
	.	

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>Naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na treść orzeczenia, a to:</p> <p>- art. 4, 7 i 410 kpk poprzez:</p> <p>a.dowolną, niekompletną oraz dokonaną na niekorzyść oskarżonych ocenę materiału dowodowego skutkującą przyjęciem, że oskarżeni dopuścili się zarzucanych im czynów, podczas gdy K. K. (1) (a tym bardziej M. K.) nie miał świadomości, że przedmiotem transakcji, w których pośredniczył nie było oryginalne mleko w proszku marki (...), co doprowadziło Sąd do błędnego ustalenia, iż oskarżeni dopuścili się zarzucanych im przestępstw;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

b.dowolną i poczynioną na niekorzyść oskarżonych ocenę materiału dowodowego, polegającą na przyjęciu, że K. K. (1) sprzedawał podrobione mleko w proszku marki (...), a nie jedynie pośredniczył w jego sprzedaży, podczas gdy zeznania świadków (m.in. M. S. (2)) wskazują wprost, że oskarżony szukał również podmiotów, od których mógłby zakupić mleko (...), co potwierdza ograniczenie roli oskarżonego wyłącznie do pośredniczenia w sprzedaży przedmiotowego towaru;

c.dowolne i nieuzasadnione przyjęcie, że K. K. (1) razem z L. B. zawarli umowę najmu domu położonego w miejscowości (...) 33, w sytuacji, gdy w postanowieniu z dnia 12 maja 2022 r. sąd uznał, iż K. K. (1) nie jest stroną ww. umowy, co doprowadziło do nietrafnego uznania K. K. (1) za najemcę ww. domu;

d.dowolną w miejsce swobodnej ocenę materiału dowodowego i przyjęcie, że faktura zakupu mleka (...) z dnia 17 listopada 2017 r. wskazuje na sprawstwo K. K. (1) i potwierdza, że obracał on podrobionym mlekiem (...), podczas gdy druga faktura z dnia 7 grudnia 2017 r. została wystawiona na prawdziwego sprzedawcę mleka - firmę (...) z siedzibą we W., co nie pozwala na ustalenie, że - w szczególności w przypadku transakcji dotyczącej podrobionego mleka - to K. K. (1) był sprzedawcą, nie zaś wyłącznie pośrednikiem pomiędzy kupującym i sprzedającą firmą;

e.uznanie za niewiarygodne wyjaśnień złożonych przez oskarżonego K. K. (2) i potraktowanie ich jedynie jako linię

obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej, podczas gdy wyjaśnienia te korespondują z materiałem dowodowym ocenianym w sposób logiczny i spójny oraz z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego, a w konsekwencji bezpodstawne pominięcie wyjaśnień oskarżonego;

- art. 170 § 1 pkt 2 i 5 kpk w zw. z art. 4 i 6 kpk poprzez:

a) oddalenie wniosku dowodowego obrońcy oskarżonych w przedmiocie dopuszczenia przez Sąd dowodu z opinii biegłego grafologa - uzasadnione przez Sąd jako bezcelowe, gdyż podpis na umowie nie należy do K. K. (1) i nie widnieje on jako strona umowy najmu, wobec czego nie będzie możliwym ustalenie czy podpis na umowie został sfałszowany, gdyż nie wiadomo do kogo należy - podczas, gdy przeprowadzenie ww. dowodu było jedynym sposobem weryfikacji pochodzenia podpisu znajdującego się na umowie najmu lokalu użytkowego z dnia 30.10.2017r. (k.1021-1022) i jego zgodności z pismem oskarżonego K. K. (1), a w konsekwencji potwierdzenia złożonych przez oskarżonego wyjaśnień;

b) oddalenie wniosku dowodowego obrońcy oskarżonych w przedmiocie zwrócenia się przez Sąd do słowackiego rejestru działalności gospodarczej (O. Register prowadzonego przez M. R.) z wnioskiem o przesłanie informacji dotyczącej wpisu podmiotu Z. R. Slovakia s.r.o. z siedzibą w S. (dane adresowe k. 1021) oraz osób upoważnionych do jego reprezentacji, aktualnego na dzień 30,10.2017 r, oraz

	<p>zlecenie wykonania tłumaczenia pozyskanego dokumentu na język polski - uzasadnione przez Sąd jako bezcelowe i zmierzające do przedłużenia postępowania - podczas, gdy przeprowadzenie ww. dowodu było jedynym sposobem wykazania istnienia podmiotu gospodarczego wskazanego jako najemca lokalu użytkowego w B., (...) 33 oraz osób upoważnionych do jego reprezentacji, w okresie aktualnym na dzień 30.10.2017 r., a w konsekwencji potwierdzenia złożonych przez oskarżonego wyjaśnień.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzuty te zostaną rozpoznane łącznie, co pozwoli uniknąć powtarzania tych samych analiz i ocen.</p> <p>Zdaniem sądu odwoławczego, sąd I instancji właściwie ocenił zebrany w sprawie materiał dowodowy, co pozwoliło mu na wyprowadzenie prawidłowych ustaleń faktycznych co do sprawstwa oskarżonego (poza korektą przypisanego oskarżonemu czynu dokonaną w instancji odwoławczej). Sąd ten ustosunkował się do wszystkich istotnych dowodów w sprawie, mając w polu widzenia określone między nimi rozbieżności i stanowisku swemu dał wyraz w zasługującym na aprobatę uzasadnieniu. Dlatego też dzieląc ocenę dowodów zaprezentowaną przez sąd merytoryczny, sąd okręgowy nie widzi zasadniczych powodów, aby powtarzać okoliczności wyprowadzone w motywach zaskarżonego wyroku, co wiązałoby się z cytowaniem ich obszernych</p>		

fragmentów. Konfrontując ustalenia faktyczne z przeprowadzonymi na rozprawie głównej dowodami trzeba stwierdzić, iż dokonana przez sąd rejonowy rekonstrukcja zdarzeń i okoliczności popełnienia przypisanego oskarżonemu czynu nie wykazuje błędów (z wyjątkiem dokonanej zmiany w instancji odwoławczej) i jest zgodna z przeprowadzonymi dowodami, którym sąd ten dał wiarę i się na nich oparł. Analizy sądu I instancji, uzupełnione przez sąd odwoławczy potwierdzają, iż zaskarżony wyrok ustalający sprawstwo oskarżonego K. K. (1) w zakresie czynu z art. 305 § 1 i 3 ustawy Prawo własności przemysłowej jest w pełni zasadny.

Oskarżony nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia negujące swoje sprawstwo. W realiach niniejszej sprawy podstawą do jego skazania był całokształt dowodów połączonych w logiczną i harmonijną całość, a przedstawionych w sposób przekonywujący w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Jednym z uprawnień oskarżonego składającym się na całokształt jego prawa do obrony jest prawo do milczenia, a nawet do kłamstwa. Nie oznacza to jednak, że sposób takiej, a nie innej obrony, pozostaje bez wpływu na intelektualny proces myślowy, jakim jest ocena dowodów. Obowiązkiem sądu w takiej sytuacji jest ustosunkowanie się do jego wersji, a decyzja co do wiarygodności wyjaśnień powinna być oparta na rozważeniu konkretnych okoliczności danej sprawy. Sąd I instancji przekonująco zdyskwalifikował wyjaśnienia oskarżonego, do czego był w pełni uprawniony.

W tym zakresie sąd odwoławczy całości zaakceptował argumentację i dowody przedstawione w odpowiedzi na apelację pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego (k 2042-2062). W ślad za nimi należy podnieść, iż:

- podczas przeszukania magazynu w dniu 13 grudnia 2017 r. znajdowało się w nim zarówno mleko zapakowane w kartony, jak i paleta z pustymi „złożonymi” kartonami z naniesionym znakiem A. oraz urządzenie grzewające. Jak wynika natomiast z materiału dowodowego, K. K. (1) bywał na tej posesji, a także znał zawartość magazynu tam zlokalizowanego. Potwierdzają to wyjaśnienia oskarżonego L. B., który wskazywał, że K. K. (1) posiadał klucze do posesji i miał swobodny dostęp do magazynu znajdującego się na tej posesji, gdzie umieścił swój towar. Zeznania A. S. (1) potwierdzają natomiast, że K. K. (1) znał zawartość magazynu i organizował oględziny mleka, które się tam znajdowało. Korelacja tych okoliczności wprost wskazuje, że K. K. (1) miał wiedzę i świadomość tego, że wprowadzane przez niego do obrotu i oferowane mleko ze znakiem A. nie jest oryginalne. W magazynie do którego miał dostęp i w którym bywał - na co wskazują zdjęcia z monitoringu - dokonywano bowiem przechowywania mleka o niewiadomym pochodzeniu z podrobionym znakiem towarowym A. oraz elementów do jego pakowania. W tych okolicznościach wykluczona jest zatem prawdziwość depozycji oskarżonego, co do tego, że nie miał on świadomości o nieoryginalnym pochodzeniu mleka. Wprost przeciwnie, wobec ustalonych faktów słusznym jest przyjęcie, iż oskarżony miał pełną

wiedzę co do tego, że produkty, które oferuje i sprzedaje oznaczone są podrobionym znakiem towarowym;

- z twierdzeń L. B. wynika, iż podpisał umowę wynajmu posesji (będącej własnością jego żony) w miejscowości (...) 33, którą wcześniej wypełnioną przywiózł K. K. (1). Po stronie najemcy była pieczętka słowackiej firmy (...). L. B. powiadomił żonę, że wynajął komuś dom na magazyn. Zebrane dowody w sprawie (w szczególności zeznania kontrahentów, dokumentacja zdjęciowa) wskazują jednoznacznie, iż K. K. (1) dysponował tą posesją, przy pomocy L. B.. Żaden z dowodów nie uprawdopodobnia, aby z tej posesji w ramach przedmiotowych czynów korzystał jakkolwiek podmiot słowacki. Popelnienie przedmiotowych czynów przy wykorzystaniu wynajętego domu jako magazynu dla podrobionych produktów przez K. K. (1) wskazuje, iż w tym zakresie był on faktycznym wynajmującym. Dlatego wnioski dowodowe obrońcy w przedmiocie:

-zwrócenia się przez sąd do słowackiego rejestru działalności gospodarczej (O. Register prowadzonego przez M. R.) z wnioskiem o przesłanie informacji dotyczącej wpisu podmiotu Z. R. Slovakia s.r.o. z siedzibą w S. (dane adresowe k. 1021) oraz osób upoważnionych do jego reprezentacji, aktualnego na dzień 30.10.2017 r;

- dopuszczenia dowodu z opinii biegłego grafologa, gdyż przeprowadzenie tego dowodu było jedynym sposobem weryfikacji pochodzenia podpisu znajdującego się na umowie najmu lokalu użytkowego z dnia 30.10.2017r. (k 1021-1022) i jego zgodności z

pismem oskarżonego K. K. (1), a w konsekwencji potwierdzenia złożonych przez oskarżonego wyjaśnień;

sąd odwoławczy uznał za nie mające znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie. Ustalenie nawet, że podpis na umowie najmu nie pochodzi od K. K. (1) nie przekreśla jego sprawstwa. Wskazanie w umowie najmu jako strony podmiotu zagranicznego mogło mieć na celu zatajenie osoby faktycznie wynajmującej w związku z uprzednim zamknięciem tego rodzaju działalności w S. przez organy ścigania. Taki sam skutek miałyby formalne wynajęcie domu w (...) przez firmę słowacką, skoro z jednoznacznych dowodów wynika, że na tej posesji K. K. (1) zorganizował działalność przestępczą;

- świadomości K. K. (1) co do charakteru oferowanych przez niego towarów potwierdzają także zeznania świadków M. S. (3) i J. S.. Ich twierdzenia odnoszą się do okresu przed zatrzymaniem podrobionego towaru na posesji w (...) i wskazują, że już wtedy K. K. (1) otrzymał od nich wprost informację o tym, że towar który oferuje ma nieoryginalny charakter. Z zeznań M. S. (3) jasno wynika, że K. K. (1) zajmował się wprowadzeniem do obrotu nieoryginalnego mleka A. przynajmniej od 2016/2017 roku. Podawał nieprawdziwe informacje co do pochodzenia oferowanego przez siebie mleko, wskazując - jak zeznał świadek ten świadek - że, mleko to jest z Francji bezpośrednio od (...). M. S. (3) zaakcentował, że badanie oryginalności produktu następowało poprzez jego weryfikację u producenta. Takiego działania oskarżony jednak nie podejmował mimo sygnałów co

do nieoryginalności oferowanego przez niego produktu. M. S. (3) wielokrotnie wskazywał oskarżonemu, że mleko jest nieoryginalne wskazując na konkretne przyczyny, z których to wynika (błędy w druku na opakowaniu produktu, niezgodność serii i dat). Pomimo to oskarżony upierał się przy swoim stanowisku i próbował przekonać do niego M. S. (3). Z zeznań J. S. dopuszczonych w poczet materiału dowodowego wynika natomiast, iż K. K. (1) wraz ze swoim bratem P. K. oferowali i sprzedali na rzecz spółki (...) mleko z podrobionym znakiem A. w kwietniu 2017 r, przy czym ówczesne mleko to było magazynowane w S. przy ul. (...). J. S., po zatrzymaniu przez policję towaru, który zakupił od oskarżonego i jego brata informował ich telefonicznie wprost o tym fakcie. Podrobiony charakter mleka został potwierdzony również w wyniku zatrzymania dokonanego przez (...) w S. w dniu 7 kwietnia 2017 roku. Zatrzymanie to zostało dokonane na posesji, gdzie K. K. (1) prowadzi działalność gospodarczą o nazwie K. (...). Postępowanie w tej sprawie zakończyło się wyrokiem skazującym (nieprawomocnie) P. K. i innych przez Sąd Okręgowy w Gorzowie W.. (sygn. II K 122/20). Analogicznie zeznawali: M. S. (1) i A. C.. Narzuca się korelacja czasowa pomiędzy utratą magazynu w S. a pozyskaniem powierzeni magazynowych w (...). Należy zaznaczyć, iż w sensie gospodarczym nowa posesja była oddalona od centrum życiowego oskarżonego w sposób nieracjonalny; jednakże po „wpadce” w S. umożliwiała to kontynuowania tej „działalności gospodarczej” w sposób poufny i w separacji od najbliższych sąsiadów;

- od czasu uzyskania informacji od J. S. (M. S. (1)), a także zatrzymania mleka A. w siedzibie firmy oskarżonego w dniu 7.04.2017, niewątpliwym jest, że K. K. (1) posiadał wiedzę co do tego, że oferowane przez niego mleko oznaczone jest podrobionym znakiem towarowym. Jednocześnie, w świetle tych historycznych okoliczności należy zwrócić uwagę, iż K. K. (1) w transakcji z (...) w listopadzie 2017 r., w której brał udział K. D. posługiwał się dokładnie takimi samymi „certyfikatami pochodzenia” jak te które już wcześniej kwestionował M. S. (3). Nie może zatem być w takim wypadku racjonalnym twierdzenie, że K. K. (1) nie wiedział, że towar, którym handluje jest towarem podrobionym. W przedmiotowej sprawie, informacje płynące do K. K. (1) wprost wskazywały na nieoryginalny charakter oferowanych (czy poszukiwanych) przez niego produktów. Nawet, przyjmując, iż to nie on przepakowywał towar znajdujący się na posesji w (...), to uzyskane wcześniej od M. S. (3), J. S., M. S. (1) informacje, a także zatrzymanie na jego posesji w S. przez (...) podrobionego towaru, powinny skłonić go do weryfikacji oferowanego towaru zarówno u podmiotu, od którego rzekomo nabył ten towar jak i u producent oryginalnego mleka firmy (...), zwłaszcza, mając na uwadze to jakim towarem obraca - a mianowicie mlekiem dla niemowląt. K. K. (1) nie uczynił jednak niczego, aby upewnić się, że oferowany przez niego produkt jest produktem niepodrobionym. Nie bez znaczenia pozostają także przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, które

nakładają na podmioty prowadzące działalność gospodarczą obowiązek dostosowania się do reguł należytej staranności przy prowadzeniu takiej działalności. Przepisy art. 18 i art. 46 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej nałożyły na podmiot prowadzący działalność gospodarczą obowiązek dostosowania się do reguł należytej staranności przy prowadzeniu takiej działalności i zachowania ostrożności tak, aby prowadzić działalność gospodarczą zgodnie z przepisami prawa. Tych zasad w sposób irracjonalny oskarżony nie stosował. Jako profesjonalista musiał wiedzieć, jaka jest procedura rozprowadzania tego typu mleka przez oryginalnego producenta (nie występuje ono w zasadzie w handlu hurtowym „z drugiej ręki”- jest ono sprzedawane wyłącznie przez określony krąg dystrybutorów, którzy z producentem mają umowy na wyłączność). Oskarżony nie podejmował rozmów handlowych z producentem, jak również z dystrybutorami. Poszukiwanie tego rodzaju mleka na „wolnym” rynku, poprzez rozpytywanie o to podmiotów prowadzących działalność gospodarczą, było pozbawione szans na pozyskanie oryginalnego mleka; było w istocie nastawione na pozyskanie podrobionego produktu, co słusznie zaakcentował A. S. (2) i M. S. (1), podnosząc, iż tego rodzaju oferty w zasadzie nie mogą dotyczyć produktu oryginalnego;

- w tym aspekcie, odnieść się jeszcze należy do specyfiki podmiotu, od którego jak twierdzi oskarżony miał nabywać mleko A., a mianowicie firmy (...) z W.. Działalność tego podmiotu w żaden sposób nie była związana ze sprzedażą produktów

dla niemowląt ani jakichkolwiek środków spożywczych, a jak sama jej nazwa wskazuje naprawą dachów, co potwierdza KRS tej spółki. Trudno zatem uznać, aby dostawca taki mógł dawać jakąkolwiek gwarancję pochodzenia czy jakości mleka dla niemowląt. Nawet zatem przyjmując taką wersję oskarżonego niezwykle trudno dać wiarę jego wyjaśnieniom, że wprowadzając mleko A. pochodzące od firmy remontującej dachy (przy całej wcześniejszej wiedzy pochodzącej chociażby od M. S. (3), M. S. (1)) i nie weryfikując w jakikolwiek sposób jego pochodzenia, mógł być przekonany o jego oryginalności. Oskarżony to osoba od wielu lat prowadząca profesjonalnie działalność gospodarczą w formie spółki jawnej i nie zdradzająca oznak nieporadności życiowej. Za pozbawione zasadności należy uznać argumenty obrony, iż gdyby K. K. (1) miał świadomość podrobionego charakteru mleka A., które oferował, to nie godziłby się na sprawdzenie go przez kupujących, bo nie mógłby liczyć na udaną transakcję. Tezie tej w oczywisty sposób zaprzeczają depozycje M. S. (3) i M. S. (1), którzy dokonali inspekcji towaru, a następnie wskazywali na jego wady i nieautentyczny charakter. Pomimo tego K. K. (1) utrzymywał, że mleko jest oryginalne i przekonywał go do zawarcia transakcji. Niewątpliwym jest, że nie wszyscy kontrahenci K. K. (1) dokonywaliby inspekcji i sprawdzenia towaru. Część z nich wierząc jego zapewnieniom co do oryginalności towaru i przedstawianym certyfikatом mogła towar ten nabyć bez jego wcześniejszego sprawdzenia u producenta. Okazywanie próbek czy certyfikatów miało bowiem uwiarygadniać, chociażby w aspekcie psychologicznym

działalność przestępczą oskarżonego. Sprzeczne z istotą prowadzonej przez oskarżonego działalności gospodarczej i podstawowymi obowiązkami (wymienionymi wyżej) należy uznać twierdzenia, iż oskarżony poprzez sprawdzanie mleka przez kupujących miał utwierdzać się w jego oryginalności, sam jednak nie czyniąc jakiegokolwiek wysiłku, aby sprawdzać zbywcę tego rodzaju towarów oraz zweryfikować oryginalności mleka. Obrona kwestionuje ustalenie sądu I instancji co do sprawstwa K. K. (1), na tej podstawie, iż rzekomo również poszukiwał on tego mleka na sprzedaż na „wolnym” rynku. Nie przedstawił jednak dowodów na tego rodzaju transakcje. Nie przesądzają o tym zeznania M. S. (2). Nawet jeżeli gotów był kupić tego rodzaju mleko na wolnym rynku, w celu uzupełnienia swojej oferty, to okoliczność taka nie wyklucza, że oskarżony zorganizował magazyn do przechowywania podrobionego towaru i że wprowadził nim zasadniczy obrót, o czym wprost świadczą dowody zgromadzone w sprawie. Co więcej, samo poszukiwanie towaru nie wskazuje, że K. K. (1) taki towar kiedykolwiek nabył, a nawet, że miał realny cel w nabyciu „legalnego” towaru. Jego cena z pewnością byłaby wyższa, a opłacalności dla kolejnego pośrednika iluzoryczna. W świetle okoliczności sprawy, takie działanie oskarżonego mogło być też ukierunkowane na zorientowanie się w cenach i dostępności towaru oferowanego przez konkurencję, po to aby lepiej ukształtować własną ofertę;

- apelacja wywodzi, że K. K. (1) nie dokonywał sprzedaży a jedynie pośrednictwa. Twierdzeniu temu

wprost przeczy faktura sprzedaży na rzecz spółki (...) z dnia 17.11.2017 r. wystawiona przez firmę (...). Ponadto, to K. K. (1) dokonywał szeregu czynności charakterystycznych dokonywania obrotu towarem, wystawiając ogłoszenia o jego sprzedaży, rozmawiając z kontrahentami, przekazując im próbki i certyfikaty, organizując oględziny towaru, przyjmując na swoje konto zaliczki na poczet sprzedaży towaru, wystawiając faktury. Ten sam schemat jego działania pojawiał się zarówno przy transakcji z (...), do której doszło w dniu 20.11.2017.r jak i w przypadku transakcji z firmą (...). Do przedmiotowej transakcji nie doszło jednak wyłącznie z powodu zatrzymania towaru dokonanego przez policję w dniu 13. 12. 2017r. Wskazana w art. 305 pwp norma obejmuje zarówno czynności polegające na produkcji, oznaczaniu jak i prowadzeniu obrotu. Przez dokonanie obrotu towarem oznaczonym zarejestrowanym znakiem towarowym, którego osoba dokonująca obrotu nie ma prawa używać, należy rozumieć udostępnianie towaru oznaczonego takim znakiem jego nabywcom. Chodzi zatem o udział w ogóle w obrocie (por. Janusz Raglewski - komentarz teza 32 do art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej; komentarz red. Piotra Kostańskiego teza 14 - 15 do art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej - C.H. Beck 2010). W orzecznictwie przyjmuje się, że przez „dokonywanie obrotu” należy rozumieć każdy etap obrotu towarem określonym w art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej (wyrok Sądu Najwyższego, wyrok z dnia 19 kwietnia 2012 r. sygn. III KK

53/12, Legalis, wyrok SO w Opolu z 14.09.2022 r., VII Ka 521/22, LEX nr 3427767). Chociaż obrońca dla określenia jego czynów stara się używać słowa „pośrednictwo” to jednak opisane wyżej realnie podejmowane przez oskarżonego działania wskazują, że w istocie chodziło o oferowanie do sprzedaży towarów ze znakiem A., którego nie miał prawa używać i o jego sprzedaż, a zatem bez wątpienia działania będące etapami obrotu, penalizowanego na gruncie art. 305 pwp. W obecnym stanie prawnym penalizowany jest bowiem każdy etap obrotu towarem, a nie tylko wprowadzenie do obrotu. Przez dokonywanie obrotu rozumie się każdą czynność, w wyniku której dochodzi do przejścia władztwa nad towarem, które nie musi łączyć się z przeniesieniem własności. Deklarowane przez skarżącego „pośrednictwo” obejmuje wspólne działanie oskarżonego z innymi osobami w celu obrotu towarami oznaczonymi podrobionymi lub zarejestrowanymi znakami towarowymi. Do spełnienia znamienia dokonywania obrotu nie jest konieczne fizyczne wydanie produktu, wystarczające jest dokonanie przynajmniej jednej czynności prawnej. Niezbędne jest natomiast, by rzecz istniała w momencie popełnienia przestępstwa.

O wspólnym działaniu możemy mówić nie tylko wtedy, gdy każdy ze współsprawców realizuje część znamion czynu zabronionego, ale także wtedy, gdy współdziałający nie realizuje żadnego znamienia czasownikowego uzgodnionego czynu zabronionego, ale wykonane przez niego wcześniej lub w trakcie trwania czynu czynności stanowią istotny

wkład we wspólne przedsięwzięcie. Poza porozumieniem dodatkowym warunkiem współsprawstwa jest postrzeganie czynu popełnianego wspólnie z innymi osobami jako własnego - współsprawca musi odczytywać całość działań objętych porozumieniem jako własne, a nie cudze przedsięwzięcie. Dla przyjęcia współsprawstwa (art. 18 § 1 kk) nie jest konieczne, aby każda z osób działających w porozumieniu realizowała własnoręcznie znamiona czynu zabronionego, czy nawet część tych znamion. Wystarczy natomiast, że osoba taka działa w ramach uzgodnionego podziału ról, ułatwiając bezpośrednio sprawcy realizację wspólnie zamierzonego celu. Z istoty konstrukcji współsprawstwa wynika więc, że każdy ze współsprawców ponosi odpowiedzialność za całość popełnionego (wspólnie i w porozumieniu) przestępstwa, a więc także i w tej części, w jakiej znamiona czynu zabronionego zostały wypełnione zachowaniem innego ze współsprawców. Decydujące w tym przypadku jest to, że współdziałający dążyli do tego samego celu wspólnymi siłami w ramach wspólnego, nawet chociażby dorozumianego porozumienia;

- słusznie zauważył sąd I instancji, że wyjaśnienia K. K. (1) są całkowicie niewiarygodne w szczególności w zderzeniu z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie i stanowią nieudolną linię obrony nie wytrzymującą krytyki. Oskarżony próbował się jawnie jedynie jako pośrednik w sprzedaży oryginalnego mleka. Próbował skierować postępowanie bądź to na firmę (...) bądź na firmę ze Słowacji. Były to jedynie zabiegi mające na celu mylić tropy. Zebrane bowiem dowody są tak ewidentne,

że nie budzą żadnych wątpliwości. Świadkowie przesłuchani w sprawie w sposób jednoznaczny zeznali, że w sprawie zakupu mleka kontaktowali się z osobą K. K. (1). Ten twierdził, że ma hurtowe ilości mleka A. z Francji, gdzie jak się okazało takie mleko nie występuje. Nie ma też możliwości jego sprzedaży dla odbiorców indywidualnych w celu dalszej odsprzedaży. Firma (...) ma wyłączny swój zamknięty krąg sprzedawców. Nadto jak wynika z nagrań z monitoringu K. K. (1) był obecny przy transakcjach w dniu 20-21 listopada 2017r. w miejscowości (...) (...). Także jego twierdzenia, że to jakiś magazyn słowackiej firmy również nie wytrzymują krytyki. Przelewy na konto jego żony miały tylko zacierać ślady. Nadto uwiarygodnić jego twierdzenia o autentyczności mleka gdyż jego żona prowadzi przedszkole. Osoby, które znały temat handlu mlekiem A. takie jak A. S. (2) od razu orientowały się, że oferowane mleko jest nieautentyczne. Wreszcie główni świadkowie w sprawie S. B. i A. S. (1) w zasadzie przyłapali K. K. (1) na gorącym uczynku. Dokonali oględzin towaru i magazynu w (...) gdzie były gotowe palety z mlekiem oraz kartony przygotowane do pakowania. Wysłane do firmy (...) próbki mleka, kartony oraz certyfikaty okazały się podrobione. Policja zabezpieczyła mleko w folii nieznanego pochodzenia, kartony, zgrzewarki i łyżeczki co wprost potwierdzało, że mleko było przepakowywane w podrobione kartony z nazwą (...). Reasumując zebrane dowody nie wykazały, aby K. K. (1) miał dostęp do oryginalnego mleka o nazwie A., zatem wszystko czym handlował stanowiło podróbkę;

- sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń odnośnie sprawstwa oskarżonej M. K.. Niewątpliwie nazwa konta firmowego udostępnionego przez oskarżoną mężowi uwiarygadniała go w handlu mlekiem w proszku dla dzieci i powodowała, że nie widniał on jako strona tych transakcji, zwłaszcza po zlikwidowaniu przez policję tego rodzaju działalności w S.. W tych realiach brak jest podstaw, aby przyjąć, że oskarżona nie miała świadomości sposobu wykorzystania tego konta przez K. K. (1), zwłaszcza, że nie było racjonalnego celu takiego jego udostępnienia, a brak weryfikacji wpływów pod kątem ich legalności, czy korzystanie z nich przez oskarżoną, potwierdzają jej sprawstwo.

Obraza przepisów postępowania tylko wtedy stanowi uchybienie, jeżeli mogła mieć wpływ na treść orzeczenia. W omawianym zakresie sąd odwoławczy nie dopatrył się tego rodzaju uchybień.

Sąd odwoławczy jednak zmienił zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego K. K. (1) w ten sposób, że w miejsce sformułowania zawartego w przypisanym mu czynie: „zorganizował magazyn do przepakowywania mleka w proszku nieznaney marki i pochodzenia do kartonów z podrobionym znakiem towarowym słownym” przyjął, iż „zorganizował magazyn do przechowywania mleka w proszku nieznaney marki w kartonach z podrobionym znakiem towarowym słownym”;

uznał tym samym, że zebrany materiał dowodowy związany z opisem i funkcjonowaniem wynajmowanej posesji nie

<p>pozwolił na przyjęcie w stosunku do tego oskarżonego, że zorganizował magazyn do przepakowywania mleka w proszku nieznannej marki i pochodzenia do kartonów z podrobionym znakiem towarowym słownym, a najwyżej do przechowywania podrobionych produktów. Te same względy przemawiały za zmianą zaskarżonego wyroku na korzyść drugiego oskarżonego L. B. (art. 435 kpk). Okoliczność ta w ramach przypisanego tym oskarżonym zarzutu nie miała istnego znaczenia dla wymiaru kary.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonych od zarzucanych im czynów.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Nie można mówić o istnieniu jakiegokolwiek realnej potrzeby ponownego rozpoznania sprawy, w sytuacji możliwości wykorzystania przez sąd II instancji inicjatywy nadanej mu przez treść art. 452 § 2 kpk. Jeśli zatem sąd okręgowy uznałby, że zachodzi potrzeba poszerzenia i weryfikacji materiału dowodowego, to samodzielnie winien ten materiał uzupełnić, a następnie dokonać jego stosownej oceny, zwłaszcza, że w sprawie niniejszej nie występowały ograniczenia z art. 454 kpk do wydania orzeczenia reformatoryjnego. Z uwagi na aktualne brzmienie art. 452 § 2 kpk oraz treść art. 167 kpk,</p>		

regułą jest obecnie prowadzenie uzupełniającego postępowania dowodowego przed sądem drugiej instancji i orzekanie reformatoryjne, zaś uchylenie wyroku sądu meriti w oparciu o przesłankę z art. 437 § 2 kpk powinno mieć miejsce jedynie w sytuacjach wyjątkowych, kiedy bez ponowienia wszystkich dowodów nie jest możliwe wydanie trafnego rozstrzygnięcia. Poczynione przez sąd ustalenia faktyczne odnośnie przedmiotowego czynu znajdują odpowiednie oparcie w zebranych w sprawie materiale dowodowym, który dodatkowo został uzupełniony w instancji odwoławczej. Brak jest podstaw faktycznych i prawnych do uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Brak podstaw prawnych do uwzględnienia wniosków w ramach podniesionych przez obrońcę oskarżonych zarzutów. Argumenty wywiedzione w apelacji obrońcy oskarżonych nie mogły doprowadzić do zmiany zaskarżonego wyroku i ich uniewinnienia, bowiem nie pozwala na to ocena kluczowych w sprawie dowodów.

Obrońca oskarżonego, polemizując z orzeczonymi karami w I instancji, nie przedstawił argumentów, które mogłyby doprowadzić do ich złagodzenia.

Za represję rażąco niewspółmierną uznaje się taką karę, która - pomijając dyrektywy wymiaru kary - w sposób istotny lub wręcz drastyczny odbiega od tej, jaką należałoby wymierzyć przy uwzględnieniu okoliczności przedmiotowych charakteryzujących czyny przypisane sprawcy oraz podmiotowych, związanych z jego osobą. Do uznania zasadności zarzutu opartego na

podstawie art. 438 pkt 4 kpk konieczne jest wykazanie przez skarżącego sądowi I instancji konkretnych uchybień w zakresie zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego przy ocenie znaczenia ustalonych okoliczności (tak podmiotowych, jak i przedmiotowych), czy też w zakresie nakazu ich kompletnego uwzględnienia – mających, stosownie do brzmienia art. 53 kk, znaczenie dla wymiaru kary.

Charakter przedmiotowych czynów, przeciwstawiają się łagodzeniu kary.

Oskarżeni muszą zdawać sobie sprawę, iż za każde kolejne przestępstwo grozi im adekwatna reakcja karna. Adekwatna reakcja karna nie może służyć premiowaniu skazanego przez ograniczenie jego odpowiedzialności karnej lecz rzeczywistemu oddaniu zawartości kryminalnej czynu, jakiego się dopuścił. Wymierzenie takiej kary prowadziłoby do bezpodstawnego i niezrozumiałego w danych realiach łagodnego traktowania sprawcy i nie osiągałoby zakładanych celów w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. W sprawie bowiem przeważają zdecydowanie okoliczności obciążające. W tych warunkach nie tylko rodzaj kary i jej nieuchronność, a także jej rodzaj i wysokość ma decydujące znaczenie z punktu widzenia prewencji indywidualnej, bowiem uświadamia oskarżonemu nieopłacalność godzenia w porządek prawny.

3.2.

Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść polegający na nietrafnym ustaleniu, że w przypadku pierwszej transakcji

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

	<p>(z dnia 21 listopada 2017 r.), w której pośredniczył oskarżony doszło do sprzedaży nieautentycznego mleka w proszku marki (...), podczas gdy w materialne dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie brak jest dowodu wskazującego na fakt, iż ww. towar był nieoryginalny.</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Obrona zarzuca również, że w aktach sprawy brak jest dowodu, aby towar sprzedany przez K. K. (1) na podstawie faktury z dnia 17 listopada 2017r. wystawionej przez firmę jego żony był nieoryginalny. W materiale sprawy znajdują się bowiem dowody przeczące tej tezie w postaci: materiałów dołączonych do wniosku o ściganie, analizy próbek mleka zatrzymanego w (...), faktury z dnia 17 listopada 2017 roku, zeznań S. B.. O podrobionym charakterze przedmiotowych towarów świadczą również zeznania świadka K. D., który potwierdził, że jako dowód oryginalności towaru podczas transakcji w (...) przedstawiono mu te same certyfikaty jak te, które zabezpieczono na telefonie K. K. (1) jak i te które przesłał klientowi dla uwiarygodnienia towaru, który to towar następnie zabezpieczono w (...) i zidentyfikowano jako podrobiony. Okoliczność tę potwierdza także porównanie certyfikatu przedłożonego przez K. D. (k 920) podczas przesłuchania z certyfikatem zabezpieczonym w (...) i przesłanym świadkowi A. S. (1).</p> <p>Również zdjęcia produktów, które były przedmiotem transakcji pomiędzy (...), a oskarżonym dostarczone przez K. D. (k 915) ujawniają te same numery partii i</p>		

<p>daty produktu, co te przedstawione w ramach oferowania produktu przez oskarżonego w okresie późniejszym, przesłane A. S. (1) i zatrzymane podczas przeszukania w magazynie w (...) (...) , tj: L: (...):11 06, Data 07 02 2019. Skutkowało to wszczętymi na terenie Niemiec postępowaniami karnymi związanymi z kwestionowaniem oryginalności mleka sprowadzonego w ramach transakcji organizowanej przez K. D.. W końcu oskarżony nie przedstawił żadnych dokumentów świadczących, iż ta partia mleka została pozyskana od legalnego dystrybutora tego towaru. Miał wcześniej informacje od w/w świadków, iż oferowane przez niego mleko nie jest oryginalne.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Jak wyżej</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Jak wyżej</p>		
<p>3.3.</p>	<p>Rażąca niewspółmierność (surowość) orzeczonej w stosunku do oskarżonego K. K. (1) kary 8 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 100 zł każda oraz wobec oskarżonej M. K. kary 100 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda, przekraczających swą dolegliwością stopień winy oskarżonych wynikający z nieuwzględnienia sąd meriti okoliczności łagodzących,</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	<p>w szczególności faktu braku uprzedniej karalności oskarżonych z jednoczesnym nadmiernym wyeksponowaniem okoliczności obciążających.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Rażącą niewspółmierność kary można podnosić, gdy kara (zastosowana reakcja karna), jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy – innymi słowy, gdy w społecznym odczuciu jest karą niesprawiedliwą.</p> <p>Zmiana wysokości orzeczonej kary (reakcji karnej) może w wyniku postępowania odwoławczego nastąpić jedynie wówczas, gdyby kara ta jawiła się jako „rażąco niewspółmierna”. Owa niewspółmierność w ustawie została poprzedzona określeniem „rażąca”, co wyraźnie zaostrza kryterium zmiany wyroku z powodu czwartej podstawy odwoławczej. Określenie „rażąca” należy bowiem odczytywać dosłownie i jednoznacznie jako cechę kary, która istotnie przez swą niewspółmierność razi (oślepia).</p> <p>Rażąca niewspółmierność kary zachodzić może tylko wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności mających zasadniczy wpływ na jej wymiar można by przyjąć, że zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą, jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej a karą wymierzoną w I instancji.</p>		

Sąd odwoławczy nie zgodził się z obrońcą, iż zastosowana wobec oskarżonego K. K. (1) reakcja karna jest rażąco surowa.

W tym kontekście sąd odwoławczy musi podnieść, iż okoliczności popełnienia przypisanego oskarżonemu czynu wskazują na znaczny stopień jego społecznej szkodliwości. Okazał on jednak powtarzającą się tendencję, iż ma skłonność do lekceważenia porządku prawnego.

Zgodnie z treścią art. 53 kk sąd wymierza karę bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Decydując o wymiarze kary sąd uwzględnia także rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, motywację i sposób zachowania się sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu. Kara bowiem musi być sprawiedliwa, nie jest formą odwetu za popełniony czyn.

Sąd I instancji w sposób jednoznaczny przyjął, że stopień społecznej szkodliwości czynów oskarżonego z uwagi na sposób ich popełnienia, jak również motywację jest wysoki. Zgodnie z art. 115 § 2 kk, dokonując oceny stopnia karygodności, sąd bierze pod uwagę: rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych obowiązków,

motywację sprawcy, postać zamiaru, ale też rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Stopień winy powiązany jest ściśle z przesłankami zawinienia, a zatem o poziomie winy będą decydować m.in. właściwości sprawcy (np. wiek, stan zdrowia), okoliczności rzutujące na proces motywacyjny, jak również rodzaj i liczba naruszonych reguł ostrożności (M. Kalitowski, Z. Sienkiewicz, J. Szumski, L. Tyszkiewicz, A. Wąsek, Kodeks karny. Komentarz, t. II, Gdańsk 2001, s. 94). Brak jest okoliczności z uwagi na właściwości sprawcy zmniejszające stopień zawinienia.

Negatywna jest motywacja sprawcy (działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowych), obciążające są: uporczywość, postać zamiaru, planowany skutek jego działania (rozprowadzanie podrobionego mleka w dużych ilościach przeznaczzonego dla dzieci) i wielkość zamierzonych zysków. Chociaż art. 305 pwp dotyczy tzw. „podrabiania znaku towarowego”, to jego funkcją jest też ochrona dobra prawnego w postaci pewności obrotu, interesów konsumentów. W przypadku tej sprawy z pola widzenia nie należy tracić tego, jaki towar wybrali oskarżeni dla swojej przestępnej działalności. Było to mleko przeznaczone dla niemowląt, dzieci w wieku od 1 do 2 lat, a więc dla konsumentów najbardziej wrażliwych i tych którzy powinni podlegać jak najlepszej ochronie. Produkowane przez oskarżyciela posiłkowe mleko poddane jest rygorystycznym badaniom, nie tylko bezpieczeństwa, ale i odpowiedniej zawartości wszystkich składników. Oskarżony natomiast zdecydował się na to, aby surowiec niewiadomego pochodzenia, zawierający

zanieczyszczenia (co widoczne było gołym okiem w postaci czarnych punktów znajdujących się w pobranych próbkach) oznaczać znakiem towarowym i następnie taki nieoryginalny produkt sprzedawać, wprowadzając w błąd jego nabywców. Co więcej, ilość sprzedanych produktów 9900 i podobna ilość która była oferowana do sprzedaży wykluczają uznanie, że ich czyny miały przypadkowy charakter. Podrobione produkty o niepewnej jakości mogły trafić do tysięcy małych dzieci, których rodzice byli przekonani, że dostarczają im produkt o sprawdzonych parametrach. K. K. (1) i jego żona M. K. sami posiadający dzieci, gotowi byli innym dzieciom dostarczać taki właśnie nieautentyczny i niepewnego pochodzenia produkt w imię osiągnięcia zysku.

Trzecia ogólna dyrektywa sądowego wymiaru kary to dyrektywa prewencji indywidualnej. Wymierzona kara ma oddziaływać na sprawcę poprzez osiągnięcie celu zapobiegawczego i wychowawczego. Cel zapobiegawczy zostaje osiągnięty, jeśli ukarany sprawca w przyszłości nie popełni już przestępstwa, natomiast cel wychowawczy odnosi się do zmiany osobowości sprawcy, jego postawy, w szczególności do wykształcenia u niego poszanowania dla norm prawnych. Kluczowym kryterium przy orzekaniu kary w perspektywie prewencji indywidualnej jest osobowość sprawcy. Sąd jest zobligowany do postawienia prognozy kryminologicznej, zgodnie z kryteriami wskazanymi w art. 53 § 2 i 3 kk. Taka prognoza kryminologiczna powinna stanowić bazę do dokonywania wyboru optymalnej sankcji, mając

na względzie zarówno rodzaj, jak i surowość kary (M. S., Wybór optymalnej..., s. 42). Oskarżony jest w istocie sprawcą zdemoralizowanym, dla którego chęć osiągnięcia zysku jest ważniejsza niż zdrowie innych ludzi, w tym przypadku dzieci, Dlatego w kontekście przypisanych mu czynów wymaga odpowiednio surowej reakcji karnej, która w tym przypadku obejmuje kary jednostkowe (8 miesięcy pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny po 100 złotych każda); sąd odwoławczy nie widzi jakichkolwiek powodów, aby w II instancji rozstrzygnięcia te w jakikolwiek sposób skorygować na korzyść oskarżonego. Dane osobopoznawcze także nie przemawiają w sposób istotny za łagodniejszym potraktowaniem sprawcy.

Okoliczności powyższe przemawiają jednoznacznie przeciwko złagodzeniu oskarżonemu zastosowanej reakcji karnej. Akceptacja postulowanej przez obrońcę kary, która cechuje się jednak niezwykle łagodnością, prowadziłaby do bezpodstawnego premiowania sprawcy i nie osiągałoby zakładanych celów w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. Taka kumulacja okoliczności obciążających musi mieć wpływ na wysokość i rodzaj kar jednostkowych, w szczególności wymiarzenie kary pozbawienia wolności w bezwzględnej postaci.

Sąd odwoławczy miał na uwadze również dyrektywę prewencji ogólnej, tj. „kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa”. Jest to dyrektywa pozytywnej prewencji ogólnej, która nie może być pojmowana wyłącznie

jako odstraszenie społeczeństwa, a więc wymierzanie konkretnemu sprawcy surowej kary, nawet ponad stopień winy. Tylko, bowiem kara sprawiedliwa, współmierna do stopnia społecznej szkodliwości konkretnego czynu, a przy tym wymierzona w granicach winy sprawcy, może mieć pozytywny wpływ na społeczeństwo, budzić aprobatę dla wymierzonych kar oraz zaufanie do wymiaru sprawiedliwości - i w ten sposób stwarzać warunki do umacniania i kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Kara ma w odniesieniu do oskarżonego postać sprawiedliwej odpłaty, ale dostosowanej do wszystkich kryteriów z art. 53 kk, będącej ich wypadkową. Dyrektywa stopnia społecznej szkodliwości ma sprzyjać wymierzeniu kary sprawiedliwej i powinna nie tylko wyznaczyć górny pułap kary współmiernej do stopnia społecznej szkodliwości konkretnego czynu, ale i przeciwdziałać wymierzeniu kary zbyt łagodnej w przypadku znacznej społecznej szkodliwości czynu; sąd przy wymiarze kary zobowiązany jest baczyć, aby jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy. Te dwie dyrektywy w tym przypadku wpływają jednak na surowość kary, która musi być dostosowana do wagi czynu i stopnia zawinienia sprawcy i w tej sprawie nie może oscylować w granicach dolnego zagrożenia ustawowego, a zwłaszcza przez orzekanie kary łagodniejszego rodzaju, niż kara pozbawienia wolności, czy też z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Kara wymierzona zgodnie z dyrektywą prewencji indywidualnej powinna osiągnąć cel zapobiegawczy, a zatem zapobiec

popelnieniu w przyszłości przestępstwa przez sprawcę. Z drugiej strony oczywistym jest, iż wychowanie sprawcy nie jest tożsamy z pobłażaniem mu i koniecznością wymierzenia kary łagodnej, gdyż w określonych sytuacjach to właśnie kara izolacyjna odpowiednio wymierzona spełnia nie tylko rolę odwetu za popełnione przestępstwo, ale jest też czynnikiem wychowawczym, pozwalającym na uzmysłowienie sprawcy nie tylko faktu nieopłacalności łamania prawa, ale i związanych z tym konsekwencji. Jest też wyraźnym sygnałem dla społeczeństwa, że sprawcy uporczywie i umyślnie godzący w ważne dobra innego podmiotu, nie mogą liczyć na pobłażliwe traktowanie. Celem tej kary jest także przywrócenie w środowisku poczucia naruszonego bezpieczeństwa oraz to, aby przez właściwy wybór rodzaju kary, zapewnić realność ochrony najważniejszych dóbr chronionych przez prawo karne.

W przypadku M. K. na jej niekorzyść świadczy również fakt, że zawodowo zajmuje się ona prowadzeniem przedszkola. Osoba taka powinna w sposób szczególny dbać o dobro dzieci. Podkreślić należy, że oskarżona wiedząc już o fakcie zatrzymania towaru w (...) przez policję wypłaciła z konta wpłaconą na rzecz jej firmy zaliczkę na poczet transakcji, która została udaremniona, w wysokości 3000 Euro (pomimo postanowienia o zablokowaniu rachunku bankowego przez prokuratora prowadzącego dochodzenie. Już sama ta kwota stanowiąca w przeliczeniu ponad 12 000 złotych jest sumą wyższą niż wymierzona M. K. grzywna w wysokości 100 stawek po 100 złotych (razem 10 000 złotych); jest ona karą

<p>wręcz łagodną i nie podlega korekcie na jej korzyść.</p> <p>Dlatego sąd odwoławczy uznał, że również z uwagi na wyżej opisane cele kara grzywny wymierzona oskarżonej (przy zastosowaniu art. 37a kk) nie może podlegać dalszemu złagodzeniu.</p>	
Wniosek	
Jak wyżej	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Jak wyżej	

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wina	
Kara	
Dowody rzeczowe	

Koszty procesu za I instancję	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Brak jest podstaw faktycznych i prawnych do korekty zaskarżonego wyroku w tych zakresach.	
Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
<p>Sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok poprzez modyfikację opisu przypisanych czynów:</p> <p>- w stosunku do oskarżonego K. K. (1) w ten sposób , że w miejsce sformułowania zawartego w przypisanym mu czynie: „zorganizował magazyn do przepakowywania mleka w proszku nieznannej marki i pochodzenia do kartonów z podrobionym znakiem towarowym słownym” przyjął, iż „zorganizował magazyn do przechowywania mleka w proszku nieznannej marki w kartonach z podrobionym znakiem towarowym słownym”;</p> <p>- oraz z urzędu w stosunku do oskarżonego L. B. w ten sposób , że w miejsce sformułowania zawartego w przypisanym mu czynie: „zorganizował magazyn do przepakowywania mleka w proszku nieznannej marki i pochodzenia do kartonów z podrobionym znakiem towarowym słownym” przyjął, iż „zorganizował magazyn do przechowywania mleka w proszku nieznannej marki w kartonach z podrobionym znakiem towarowym słownym”.</p>	
Zwięźle o powodach zmiany	
Powody tej zmiany wobec oskarżonych i jej podstawa prawna w stosunku do L. B., który nie wniósł apelacji - zostały wskazane we wcześniejszej części uzasadnienia.	

Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
--	--

Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
--------------------------------	-------------------------

4	<p>Sąd odwoławczy zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty za drugą instancję:</p> <p>- od K. K. (1) 2180 złotych;</p> <p>- od M. K. 1000 złotych;</p> <p>oraz od każdego z nich kwoty po 10 złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym (art. 8 ustawy o opłatach w sprawach karnych, art. 636 § 2 kpk).</p>
5	

PODPIS

Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina Kara		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana